

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/403**z dnia 8 lutego 2023 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w odniesieniu do udzielania informacji na potrzeby przywozowych deklaracji skróconych i analizy ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony przy wprowadzaniu towarów oraz dodające Ukrainę do wykazu państw w zobowiązaniach gwaranta dotyczących tranzytu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 akapit pierwszy, art. 50 ust. 1 akapit pierwszy, art. 100 ust. 1 i art. 132 akapit pierwszy lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Praktyczne wdrażanie rozporządzenia (UE) nr 952/2013 (zwanego dalej „kodeksem”) w połączeniu z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 ⁽²⁾ wykazało, że konieczne jest wprowadzenie pewnych zmian do tego rozporządzenia wykonawczego w celu lepszego dostosowania go do potrzeb przedsiębiorców i organów celnych, a także uwzględnienia zmian dotyczących przyszłego wdrożenia wersji 2 i 3 systemu kontroli importu (ICS2).
- (2) Art. 36 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 przewiduje stosowanie systemu zarządzania ryzykiem celnym na potrzeby wymiany informacji związanych z ryzykiem między organami celnymi państw członkowskich a Komisją oraz między organami celnymi, a także na potrzeby przechowywania takich informacji. W następstwie wdrożenia analizy bezpieczeństwa i ochrony w ICS2 konieczna jest zmiana tego artykułu, aby umożliwić również państwom członkowskim i Komisji wymianę szczegółowych informacji potrzebnych do celów analizy ryzyka bezpieczeństwa i ochrony przed przybyciem towarów z wykorzystaniem ICS2.
- (3) W art. 184 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 określono zobowiązania w zakresie przekazywania organom celnym danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej przez osoby inne niż przewoźnik. Od daty określonej w części II załącznika do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151 ⁽³⁾ w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 ICS2 składanie przywozowych deklaracji skróconych z wykorzystaniem systemu ICS2 w odniesieniu do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii drogą powietrzną stanie się obowiązkowe. Należy zatem zobowiązać przewoźnika do informowania organów celnych w przypadku, gdy operator pocztowy z państwa trzeciego nie dostarczy mu danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.
- (4) Ponadto od daty określonej w części II załącznika do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 ICS2 składanie przywozowych deklaracji skróconych z wykorzystaniem systemu ICS2 w odniesieniu do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii kolejną stanie się obowiązkowe. Należy zatem zobowiązać przewoźnika do informowania organów celnych, jeżeli jakakolwiek osoba wystawiająca list przewozowy dla towarów wprowadzanych na obszar celny Unii kolejną nie dostarczy mu danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej, oraz do zobowiązania osoby wystawiającej list przewozowy do poinformowania o tym liście przewozowym pozostałych stron umowy przewozu. W związku z tym należy zmienić art. 184 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

- (5) Należy dostosować załączniki 32-01, 32-02 i 32-03 oraz część II rozdziały VI i VII załącznika 72-04 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej ⁽⁴⁾, aby uwzględnić przystąpienie Ukrainy do tej konwencji, zgodnie z decyzją nr 3/2022 Komisji Mieszanej UE-CTC ⁽⁵⁾. Aby jednak wykorzystać istniejące zapasy formularzy zobowiązania gwaranta, wzory formularzy określone w załącznikach 32-01, 32-02 i 32-03, które są ważne w dniu poprzedzającym wejście w życie niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie do 1 kwietnia 2024 r., z zastrzeżeniem niezbędnych dostosowań geograficznych w pkt 1 tych załączników oraz wskazania nazwy i adresu do doręczeń pełnomocnika w Ukrainie w pkt 4 tych załączników.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 36 dodaje się ustęp 3 w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu system, o którym mowa w art. 182 ust. 1, wykorzystuje się również do wymiany, przetwarzania i przechowywania specyficznych informacji dotyczących ryzyka związanych z przywozowymi deklaracjami skróconymi.”;

- 2) w art. 184 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 113a ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przewoźnik przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości operatora pocztowego, operatora pocztowego państwa trzeciego lub przewoźnika ekspresowego, który nie udostępnił mu danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.”;

- b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 112a ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przewoźnik i każda z osób wystawiających list przewozowy przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości wszystkich osób, z którymi przewoźnik i osoba wystawiająca list przewozowy zawarli umowę przewozu wraz z danymi wymaganymi do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

7. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 112a ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, osoba wystawiająca list przewozowy informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wystawieniu listu przewozowego.

W przypadku zawarcia umowy o wspólnym załadunku towarów osoba wystawiająca list przewozowy informuje osobę, z którą zawarła taką umowę, o wystawieniu takiego listu przewozowego.”;

⁽⁴⁾ Konwencja o wspólnej procedurze tranzytowej z dnia 20 maja 1987 r. (Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2).

⁽⁵⁾ Decyzja nr 3/2022 Komisji Mieszanej UE-CTC z dnia 29 września 2022 r. w sprawie zmiany Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej [2022/1983] (Dz.U. L 272 z 20.10.2022, s. 36).

- 3) w części I (Zobowiązanie gwaranta) załącznika 32-01 w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) po słowach „Republiki Turcji” dodaje się słowo „Ukrainy”;
 - b) przypis 3, znajdujący się po słowach „Republiki Turcji”, zostaje przeniesiony i umieszczony po słowach „Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej”;
- 4) w części I (Zobowiązanie gwaranta) załącznika 32-02 w pkt 1 po słowach „Republiki Turcji” dodaje się słowo „Ukrainy”;
- 5) w części I (Zobowiązanie gwaranta) załącznika 32-03 w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) po słowach „Republiki Turcji” dodaje się słowo „Ukrainy”;
 - b) przypis 3, znajdujący się po słowach „Republiki Turcji”, zostaje przeniesiony i umieszczony po słowach „Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej”;
- 6) w części II rozdział VI (Poświadczenie zabezpieczenia generalnego) (TC 31 Poświadczenie zabezpieczenia generalnego) (strona przednia) w polu 7 załącznika 72-04 po słowie „Turcja” dodaje się słowo „Ukraina”;
- 7) w części II rozdział VII (Poświadczenie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia) (TC33 Poświadczenie zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia) (strona przednia) w polu 6 załącznika 72-04 po słowie „Turcja” dodaje się słowo „Ukraina”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednakże art. 1 pkt 3, 4 i 5 oraz akapit trzeci niniejszego artykułu stosuje się od dnia przystąpienia Ukrainy do Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej.

Formularze, których wzór został określony w załączniku 32-01, załączniku 32-02, załączniku 32-03 oraz w części II rozdział VI i rozdział VII załącznika 72-04 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w wersji obowiązującej w dniu poprzedzającym wejście w życie niniejszego rozporządzenia mogą być nadal stosowane do 1 kwietnia 2024 r., z zastrzeżeniem niezbędnych dostosowań geograficznych oraz wskazania adresu do doręczeń i nazwy pełnomocnika.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN